

chytré čtení

Romana Suchá

Můj kamarád skřítek Vítek

Ilustrace Zdeňka Študlarová

Romana Suchá

Můj kamarád skřítek Vítek

Ilustrace Zdeňka Študlarová

TIRÁŽ TIŠTĚNÉ PUBLIKACE.

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
obchod@grada.cz, www.grada.cz
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
jako svou 5616. publikaci

Odpovědná redaktorka Magdaléna Jimelová
Jazyková úprava Matouš Černý
Návrh obálky Zdeňka Študlarová
Grafická úprava a zlom Jan Šístek
Počet stran 88
První vydání, Praha 2014
Vytiskla tiskárna FINIDR s.r.o., Český Těšín

© Grada Publishing, a.s., 2014

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

ISBN 978-80-247-5291-4

ELEKTRONICKÁ PUBLIKACE:

ISBN 978-80-247-9380-1 (ve formátu PDF)

OBSAH

Můj kamarád skřítek Vítek	5
Na houbách	14
Vildovo tajné mlsání	23
Kluci jedni nepořádní	26
Edíkovo velké praní	32
Výlet	44
Nezvaný host	58
Karneval	62
Škola	74

*Tuto knížku věnuji s láskou
a poděkováním své babičce
Vlastě Pospíšilové.*

MŮJ KAMARÁD SKŘÍTEK VÍTEK

Skřítek Vítek sedí na a čeká, až ho přijdeš navštívit. Chodí za ním spousta dětí, ale právě teď čeká jenom na tebe. Abys ho mohl spatřit, musíš se po pohybovat tiše a obezřetně, jen tak zlehka našlapovat a snažit se, aby ti pod nohama nepraskaly suché . Ale hlavně musíš umět kouzelné zaříkávadlo. Je úplně snadné, a jestli chceš, můžeme se ho spolu naučit. Opakuj tedy po mně:

*Skřítku Vítku, byl bych rád,
kdybys byl můj kamarád.*

*Na velikém kameni
čekám na tvé znamení.*

*Až přijde ten správný čas,
svou návštěvou potěš nás.*

Jde ti to výborně. Teď už jen zbývá, abys v našel nějaký větší . Na ten si tiše sedni, zavři a dostatečně nahlas odříkej básničku, kterou jsme se spolu naučili. Až oči znovu otevřeš, rozhlédni se kolem sebe. Možná někde u svých zahlédneš malou roztomilou hlavičku s modrou a to bude nejspíš Vítek. Poznáš ho snadno. Obyčejně nosí modré s kapsami, ve kterých schovává spoustu užitečných věcí a malých pokladů.

Pokud ho hned neuvidíš, nezoufej, občas mívá spoustu práce, a proto se nemůže déle zdržet. V takovém případě ti tu určitě nechá sáček bonbónů nebo nějaké jiné překvapení jako důkaz, že tu byl a že by se s tebou také rád skamarádil.

Dnes máme ale štěstí. Koukej, tamhle sedí na a dokonce ti přinesl nějaké bonbóny. Radostně na tebe mává – rozhazuje i , jen aby sis ho všiml. Myslím, že i něco volá, ale jeho hlásek je slabý a sotva slyšitelný. Pojď, musíme jít trochu blíž, abychom mu lépe

rozuměli. „Ahóóój, tady jsem a už se tě nemůžu dočkat,“ křičí Vítek, seč mu síly stačí. „Něco pro tebe mám!“ a už vytahuje sáček bonbónů a jeden ti nabízí.

Když budeš mít trochu štěstí, můžeš v lese potkat i Vítkovy kamarády. Popíšu ti, jak vypadají, a prozradím pár drobností, podle kterých je zaručeně poznáš. Dole je obrázek, na kterém jsou všichni pohromadě. Schválně jestli uhodneš, kdo je kdo.

Sváťa je ze všech největší. Všechno ví a zná a taky rád všechny poučuje. Chodí vzorně upravený – jeho zelené pěkně ladí se žlutou . Je to zkrátka velký elegán a určitě se ti bude líbit.

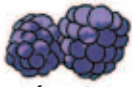
Vilda je trošku zavalitý. Je stále hladový a pořád něco jí. Věčně umaštěné ruce si utírá do červených

kostkovaných . Jeho původně bílé bývá špinavé od různých dobrot, kterými se celé dny láduje.

Edík je ze všech nejmenší. Je to takový malý mazánek, kterého si všichni oblíbili a nedají na něj dopustit. Nejrady nosí modrou a oranžové s laclem.

Pepča je stejně velký jako Vilda. Oblečené má dlouhé proužkované a hnědé . Na hlavě nosí podivný klobouk, který už leccos pamatuje a na některých místech je vyspraven pestrými   .

No a **Vítka** ti nemusím představovat – toho už přeci znáš a určitě ho mezi ostatními snadno poznáš.

Teď tě zavedu na místo, které mají skřítki nejrady a kde budeš mít největší šanci je spatřit. Rostou tam , , a taky , na kterých si moc rádi pochutnávají. Plnými hrstičkami si je cpou do . Sladká šťáva jim stéká po bradě a špinaví bývají až za .

Ale teď už se po lese pořádně rozhlédni – třeba
tu jsou někde schovaní.

Na protějším svahu mají skřítkci své domečky.
Na první pohled bys je mohl snadno přehlédnout,
protože téměř dokonale splývají s okolní přírodou.
Ale když se budeš pořádně koukat, určitě si jich
všimneš.

Vítek bydlí **uprostřed** pod vysokou jedlí.
Domeček má postavený z tenkých
a spadaneého .

Vilda bydlí **napravo** hned vedle Vítky.
Jeho domeček je o něco větší. Stěny tvoří placaté
 , které jsou zpevněny mechem a .

Pepča má domeček přímo **pod**
Vítkovým ve starém vykotlaném .
Zvenku vypadá poněkud zchátrale, ale uvnitř
je příjemně útulný a krásně prostorný.

Sváťa si postavil domeček z březové
nalevo vedle Vítky. Už na první pohled působí

velmi elegantně a čistě. I okolí Sváťova domečku je vzorně upravené.

Edík bydlí **nad** Vítkem. Jeho domeček je vysoký a má dvě patra. Pod okny stojí dlouhá , na které moc rád sedává se svými kamarády.

Skřítkci už jsou na cestě domů, a tak se můžeš přesvědčit, zda jsi správně odhadl, kdo kde bydlí. Každý má ke svému domečku vyšlapanou cestičku. Zkus se k nim přidat, určitě ti svůj domeček rádi ukážou.

NA HOUBÁCH

Vítek od časného rána chodí po lese a sbírá .
Už jich má plný koš a volá na tebe, abys mu šel pomoci. Ale pozor! Ne všechny houby jsou jedlé. Po některých by tě mohlo bolet břicho a některé jsou dokonce jedovaté. Nejlepší bude, když tě naučím houby poznávat.

Nejdříve ty, které sbíráme:

 suchohřib, bedla,
 křemenáč, liška,
 žampion.

To všechno jsou houby jedlé. Z nich si můžeš uvařit smaženici, polévku nebo houbovou omáčku.

Dobrý pozor si dávej na ty jedovaté. Takové určitě nikdy nesbírej a ani na ně nesahej:

 muchomůrka červená,
 muchomůrka zelená,
 muchomůrka tygrovaná.

+

A teď rychle pospěš za Vítkem. Podívej, už na tebe čeká. Sám má košík vrchovatě naplněný houbami a ztěžka ho vláčí za sebou. I tak tu spousta hub ještě zůstala. Vezmi si proto a můžeš začít sbírat. Ale určitě jenom ty jedlé!

Vítek pozval všechny své kamarády na sváteční oběd. Z , které jste spolu nasbírali, chce uvařit houbovou omáčku. Ale ještě ani nezačal, a už je v kuchyni pěkný nepořádek. Vítek zmateně pobíhá od jedné ke druhé a postupně vytahuje všechno, co v nich najde. Sám vlastně ještě nikdy nevařil a podle toho to tu teď také vypadá. A jak se tak na něj dívám, začínám mít vážnou obavu, zda to vůbec zvládne.

Kuchyňský je už celý zaplněný věcmi a vůbec tu není k hnutí. Takhle by to tedy nešlo! Musíme ho trochu usměrnit. Na stole necháme jen věci, které bude opravdu potřebovat, a všechny ostatní pak spolu narovnáme zpátky do .

Tak to bychom měli. Máme tu ,
i . Ale tak se mi zdá, že nám tu ještě
něco chybí. Něco, bez čeho se při vaření určitě
neobejdeme. Jestlipak víš, co to je? Pořádně
se zamysli... Pokud tě stále nic nenapadá, tak
ti trošku poradím. Vrať se zpátky do kuchyně
a podívej se na kuchyňskou linku. Vpravo, hned
vedle stojí malá oranžová a v ní najdeš
ony důležité věci. A jsou tam hned čtyři. Jednu
tedy vezmi a polož ji na stůl.

Zatímco jsme v kuchyni tak pěkně uklidili,
udělal Vítek pořádnou spoušť v opačném rohu
místnosti. Podívej, tamhle stojí u
a vyndává z ní jedno jídlo za druhým. Bláhově
si myslí, že když dá do omáčky všechno, co mají
skřítki nejraději, bude všem moc chutnat. Na
kuchyňské lince už stojí různé dobroty –
Vítkova oblíbená , Vildovy .
Pepča se zas může utlouct po a Sváťa po
 . Vítek však z lednice vyndal ještě
spoustu dalších dobrot, které se chystá do

omáčky dát. Honem mu poradí, které suroviny bude potřebovat.

Vítek nakonec vše zvládl na jedničku s . Teď už prostírá na kulatý , kam položil látkové , , , a malované po babičce. Vzápětí se přiřítili i ostatní skřítci. Hned jak usedli, začal Vítek podávat na stůl. Omáčka byla opravdu výtečná. Aby si ji pořádně vychutnali, převraceli každé sousto labužnický na .

Zároveň všichni koutkem oka pokukovali po míse s knedlíky a zjišťovali, jestli bude na přidání. „Moc se ti to povedlo,“ shodli se všichni a poprosili o přídavek. Vítek se ochotně chopil mísy a s radostí kamarády obsloužil. Sváťa si přidal , Edík , Pepča a Vilda jako správný jedlík hned . Když dojedli, ještě dlouho se jim v žaludku rozlévala lahodná chuť teplé omáčky.